№ 56. Piątek 9. Marca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina *Stroniatyn* w obwodzie żółkiewskim, obowiązała się po wieczne czały dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, wystawić odpowiedni budynek szkolny i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawiać porządki szkolne, czuwać nad ochędóstwem szkoły, na zakupno potrzebnego paliwa składać rocznie 14 złr. w. a. jako też zakupowane przez nauczyciela na własny użytek drzewo przystawiać, a nakoniec płacić każdoczesnemu nauczycielowi i dyakowi zarazem 80 złr. w. a., i zostawić mu pobieranie zwykłych dochodów dyaka.

Na polepszenie tej dotacyi zapewnił gr. k. administrator parafii X. *Bazyli Czarnecki* na czas swego teraźniejszego urzędu kapłańskiego 1 złr. 10 c. w. a. rocznie.

Oprócz tego będzie każdoczesny nauczyciel pobierać na mocy testamentu zmarłego właściciela dóbr W. Michała Baczyńskiego roczną kwotę 26 złr. 25 c. w. a. od właściciela wsi.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w celach dla ogółu pożytecznych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 17. lutego 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 2. marca r. b. mianować najłaskawiej radzcę dworu przy wyższym sądzie krajowym w Krakowie Dra. *Wiktora Kopffa* prezydentem sądu krajowego w Krakowie, a radzcy wyzszego sądu krajowego w krakowie Wacławowi *Budwińskiemu* nadać tytuł i charakter radzcy dworu.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. marca.

Dzienniki *węgierskie* zajmują się ciągle jeszcze przeważnie reskryptem królewskim. *Pesti Hirnök* powiada: „Ten reskrypt bierze z tak ścisłą sumiennością i dyplomatyczną mądrością w rachunek wymagania legalności i warunki naszej odwiecznej konstytucyi i exystencyi narodowej z uwzględnieniem legalnej spojni monarchyi, ze bezstronni prawodawcy mogą znaleźć w nim jedynego pewnego przewodnika, który zdoła wyprowadzić naród z teraźniejszej anormalnej sytuacyi z najmniejszemi ofiarami."

Co do *wewnętrznych spraw pruskich* obiega znowu pogłoska, ze *rządowe kopalnie węgla nad rzeką Saar* mają być wypuszczone w dzierzawę jakiemuś towarzystwu francuzkiemu.

La France wyraża się z wielkiem oburzeniem o *mowie Bancrofta*, z której przytacza w kilku punktach faktyczne przekręcenia. Temu samemu dziennikowi donoszą z Panamy, że flota hiszpańska zniosła blokadę Koldery, zatopiwszy pięć lub sześć okrętów zabranych od czasu wypowiedzenia wojny. Potem skoncentrowała się flota w Valparaiso.

Ze spraw zagranicznych są dotąd jeszcze *zawikłania w Księstwach Naddunajskich* głównym przedmiotem dyskusyi. Słychać, że na bliskiej konferencyi paryzkiej zaproponuje Turcya zniesienie administracyjnej unii Księstw, którą przyznała tylko na czas rządów Kuzy. Rosya — chociaż z innych powodów — oświadczy się w tym samym duchu, ale mocarstwa zachodnie powołując się na życzenia ludności dadzą głosy swoje za unią. Utrzymują także — pisze gazeta kolońska — że Książę Mikołaj Nassawski, brat panującego Księcia z drugiego małżeństwa, ma widoki na tron rumuński i skłania się do tej kandydatury.

Temu samemu dziennikowi donoszą niektóre szczegóły o *odmowie hrabiego Flandryi*. Podług nich miał jeneralny konzul belgijski w Bukareszcie z polecenia tamtejszej rejencyi oznajmić zaraz telegrafem wybór hrabiego w Bruxeli, na co tą samą drogą nadeszła niezwłocznie odmowna odpowiedź hrabiego. Telegram z Bukaresztu donosił równocześnie, że izby i armia złożyły już przysięgę wierności obranemu Księciu. Wnet potem nadeszła druga depesza, która przyniosła pozdrowienie armii mołdawsko-wołoskiej dla belgijskiej. Rozszerzona przez francuzkie dzienniki wiadomość, jakoby Książę belgijski bawił przez kilka dni w Paryżu i przyjmował tam deputacyę rumuńską, była zupełnie zmyślona. Hrabia Flandryi przejeżdża tylko przez Paryż nie zatrzymując się wcale.

Rozprawy *konferencyi sanitarnej w Konstantynopolu* postępują — jak donosi *Corr. Havas* — pomyślnie, i można przypuszczać, że wkrótce dojdą do rezultatów, odpowiadających życzeniom wszystkich mocarstw, które są reprezentowane na tej konferencyi.

Podług wiadomości, które otrzymał *Monitor* ze *Stanów Zjednoczonych* pod dniem 21. lutego, ma być prawie zupełnem już *rozdwojenie prezydenta Johnsona z partyą republikańską*. Na poparcie tego zdania przytaczają jako dwa ważne fakta: umowę republikanina Wendella w Boroblynie, i protest założony przez prezydenta przeciw ustawie o biórze wolnych ludzi.

W Rio de Janeiro — jak piszą do *Patrie* pod dniem 28. stycznia — czyniono wielkie przygotowania do *dalszego prowadzenia wojny* nad rzeką *La Plata*. Parowiec transportowy „Borasso" odszedł już do Montevideo. Okręt ten wiezie bateryę oblężniczą, złożoną tylko z wielkich dział, która ma atakować fortyfikacye Humaity. Ukończono również maszynę pancernej korwety „Minerwy", przeznaczonej do żeglugi na rzece. Obawiano się, że walka będzie bardzo gorąca, ponieważ baterye nadbrzeżne Paragwajan są bardzo mocno uzbrojone.

Monarchia Austryacka.

Czterdzieste piąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 8. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $11\frac{1}{2}$ przed południem. Obecnych posłów było 123. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia przedłożono wniosek p. *Ziembickiego* o uchwalenie osobnego statutu gminnego dla miasta Przemyśla. Wniosek ten odesłany został do komisyi dla statutów miejskich.

P. Dietl otrzymał od Marszałka 8dniowy urlop.

Odczytano potem dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu. Ostatni numer petycyi jest 1993. Niektóre petycye odesłane wprost do komisyi przynależnych.

Poseł *Adam hr. Potocki* wyraża życzenie, aby petycye wniesione o wsparcie dla polskiego teatru krakowskiego i dla bractwa miłosierdzia w Krakowie jak najspiesznie zostały załatwione; oświadcza p. *Boczkowski*, przewodniczący komisyi petycyjnej, że znaczna liczba petycyi, między temi i wspomniane przez hr. Adama Potockiego, już są zreferowane i czekają ostatecznego załatwienia.

Marszałek krajowy oświadcza, że sprawozdanie komisyi petycyjnej przyjdzie na najbliższy porządek dzienny.

Z porządku dziennego miała nastąpić dalsza debata nad projektem komisyi administracyjnej o środkach przeciw szerzeniu się zarazy bydła.

Sprawozdawca komisyi p. *Agopsowicz* zwrócił w obszernym i gruntownym wywodzie uwagę Izby na sprzeczności, jakie zaprowadzone zostały w projekcie komisyi z powodu przyjęcia na ostatniem posiedzeniu poprawki p. Wężyka co do ograniczenia spisu bydła i wydawania certyfikatów na pograniczny pas pięciomilowy. Mowca oświadcza w końcu, że w obec tych sprzeczności, które obecnie się okazują, tak w przyjętych już częściach projektu, jak i między tą częścią całą a dalszemi częściami, komisya nie jest w możności przedstawienia Izbie dalej wniosku swego, uważa go bowiem nietylko za niedostateczny, lecz nawet za szkodliwy po zmianie zaprowadzonej w skutek przyjęcia wniosku p. Wężyka. Z tego powodu komisya administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm zechce cały projekt odesłać na powrót do komisyi, w tym celu, aby komisya zbadała na nowo, tak co do części już przyjętych, jak i co do części dalszych, jakiemi zmianami wnioski swoje uzupełniéby mogła, — a następnie, aby uzupełnione sprawozdanie swoje Sejmowi przedłożyła.

Wniosek ten prawie jednomyślnie został przyjęty.

P. *Pietrdski* przedłożył potem sprawozdanie Wydziału krajowego na wniosek posła ks. Stępka w przedmiocie pensyi, kosztów podróży i wynagrodzenia za uszkodzenie rzeczy księży wikaryuszów obydwóch obrządków w razie ich przenoszenia.

Do wniosku Wydziału krajowego postawił ks. *Ginilewicz* poprawkę, ażeby wnioskiem tym objęci byli także administratorowie prebend. Poprawka ta została przyjęta i uchwalono wniosek w następującej osnowie:

„Wysoki Sejm uchwali: Prosić Najjaśniejszego Pana, ażeby księża wikaryusze i administratorowie prebend obydwóch obrządków, przy przeniesieniu ich na inne miejsce przeznaczenia, co do dyet, kosztów podróży i wynagrodzenia za uszkodzenie mebli, zrównani zostali z urzędnikami państwa XII. klasy dyet a koszta dotyczące pokryte zostały z funduszu religijnego."

Wniosek ten zaraz w trzeciem czytaniu ostatecznie został uchwalony.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Rydzowski* sprawozdanie komisyi funduszowej w przedmiocie fundacyi instytutu ubogich i sierot w Drohowyżu przez ś. p. hr. Stanisława Skarbka ustanowionej.

Komisya wnosi: „Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„1. Wydział krajowy po należytem zbadaniu rachunków rządowego zarządu fundacyi hr. Skarbka i w porozumieniu z kurato-

rem, upomni się imieniem tejże, w drodze właściwej u Rządu o zwrot tej sumy, jaka tenże c. k. Rząd w ciągu administrowania swego majątkiem tej fundacyi, wydał na utrzymanie sceny niemieckiej i na reduty we Lwowie z funduszu zakładowego, nad czyste dochody z gmachu teatralnego pod nr. 367 we Lwowie położonego."

„2. Wydział krajowy w porozumieniu z kuratorem wejdzie w układy z miastem Lwowem o zwolnienie fundacyi hr. Skarbka z widowisk teatralnych niemieckich przynajmniej na tak długo, dopóki Instytut ubogich i sierót na użytek publiczny nie zostanie oddany — a w razie pomyślnego skutku tych układów, prosić będzie Najjaśniejszego Pana o zwolnienie fundacyi z przywileju teatralnego i redutowego z dnia 28. marca 1842 na czas przez miasto Lwów zezwolony."

Przy otwarciu debaty ogólnej zabrał głos c. k. komisarz rządowy, wyjaśniając stosunek teatru niemieckiego we Lwowie do fundacyi hr. Skarbka w Drohowyżu. Stosunku tego rząd nigdy niezapoznawał, uważając zawsze fundacyę Drohowyzką za przedmiot główny, teatr zaś za cel podrzędny. Stosunku tego Rząd nigdy nie odwracał i odwracać nie myślał. Jeżeli rezultaty administracyi rządowej według przedstawienia komisyi nie są pomyślne, to zważyć należy że w ogóle gospodarstwa podobne przez korporacye lub rządy prowadzone zazwyczaj nie są wzorowe i niemi być nie mogą. Co do drugiego punktu sprawozdania wyraża c. k. komisarz rządowy zdanie że celem nadania przywileju hr. Skarbkowi było utrzymanie teatru; nigdy bowiem nie było widoków, ażeby teatr dla zakładu Drohowyskiego stanowić miał źródło obfitych dochodów. Dla tego to przyzwolony został tym samym przywilejem dodatek ze skarbu państwa i uwolniono hr. Skarbka od podatków. Z resztą hr. Skarbek przewidując, że przedsiębiorstwo teatralne może przynieść szkodę fundacyi, sam w zapisie fundacyjnym postanowił, ażeby przedsiębiorstwo teatru po upływie przywileju nie prowadzono więcej na rachunek zakładu. — Dalej robi c. k. komisarz rządowy uwagę, że Rząd nietylko ma prawo kontroli, lecz jest stroną na mocy kontraktu do tego upoważnioną, ponieważ przywilej uważanym być musi jako kontrakt obustronnie obowiązujący.

Co do pierwszego wniosku komisyi robi c. k. komisarz rządowy uwagę, że tu przedewszystkiem zachodzi pytanie, kto ma zwrócić żądaną sumę. Rząd jako taki nie dysponuje funduszami, zaś skarb państwa do takiego wynagrodzenia nie jest obowiązany. Sprawa więc ta byłaby tylko powodem rozwlekłych pisanin, nie prowadzących do celu. Co do drugiego wniosku robi mowca uwagę, że obowiązek hr. Skarbka intabulowany jest na rzecz miasta Lwowa i lwowskiej publiczności. Wydział reprezentuje gminę miasta, lecz publiczności miejskiej w ścisłem znaczeniu tego słowa reprezentować nie może. Lecz i to przypuściwszy zrzeczenie się hypoteki ze strony miasta nie znosi jeszcze osobistego obowiązku hr. Skarbka, a odnośnie zobowiązania fundacyi Skarbkowskiej względem rządu do utrzymania teatru. Zwolnienie zaś fundacyi od obowiązku utrzymania teatru mogłoby nastąpić jedynie tylko w drodze łaski Najjaś. Pana, jak to komisya sama w końcu przyznaje. Gdzie zachodzi potrzeba odwołania się do łaski Najjaśn. Pana, tam argumentacye prawne ustają i stają się zbyteczne. Jakoż w tej sprawie istotnie jedynie droga udania się do łaski Monarszej jest możliwą.

Po uwagach powyższych c. k. komisarza rządowego zabrał jeszcze głos p. Zyblikiewicz popierając wniosek komisyi.

P. *Ludwik Skrzyński* wniósł dodatek do wniosku komisyi, ażeby Wydział krajowy podał do c. k. ministeryum prośbę o unieważnienie kontraktu przez c. k. Namiestnictwo z dyrektorem teatru p. Blumem zawartego. Dodatek ten jednak został uchylony. Wnioski zaś komisyi zostały prawie jednomyślnie przyjęte i w trzeciem czytaniu ostatecznie uchwalone.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 3ciej po południu. Przyszłe posiedzenie w sobotę. Porządek dzienny: Sprawozdanie komisyi prawniczej co zmiany ustawy wexlowej. Sprawozdanie komisyi petycyjnej. Pierwsze czytanie wniosków: ks. Guszalewicza o opłatach szkolnych, p. Szpunara o poborze rekrutów, p. Krawczyka co do oglądania umarłych; ks. Stępka o małżeństwach rezerwistów, p. Demkowa o prezentowaniu parochów, p. Trochanowskiego o podatku zarobkowym.

Wiedeń, 7. marca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Na jaśn. Pan przyjmował wczoraj przed południem Ich ces. MM. Arcyksiążąt, a poźniej pp. ministrów. O godz. w pół do 11. Najjaśn. Pan przyjmował fzm. Benedeka.

We czwartek Najjaś. Pan będzie udzielał audyencye prywatne.

Ministeryum finansów przesłało krajowym dyrekcyom finansowym pozycye budżetu na rok 1866 z poleceniem nie przewyższenia sum ustanowionych, lecz owszem zaprowadzenia dalszych oszczędności.

Pan Osiecki, redaktor „Postępu" w Wiedniu, uzyskał amnestyę.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu *węgierskiej izby deputowanych* z 6. b. m. odbywał się wybór komisyi dziewięciu do obradowania nad reskryptem królewskim. Izba postanowiła, ażeby skrutynium natychmiast nastąpiło, i w tym celu udali się wiceprezydent hr. *Andrassy* i sekretarz *Toth* do przybocznej sali. — Potem przyszedł pod obradę wniosek barona *Eötvösa* względem rewizyi regulaminu sejmowego. Wnioskodawca proponował wybór komisyi z 12 członków. Po krótkiej debacie nad tem oświadczył *Deak*, że po ukończeniu adresu zaproponuje on ustanowienie komisyi do rozmaitych ważnych prac przygotowawczych i komisyę do wypracowania programu tych prac przygotowawczych. Do tego czasu radzi on odroczyć wybór komisyi do rewizyi regulaminu. Wniosek ten został przyjęty. — Dalej nastąpiła dłuższa debata nad wnioskiem *Perczela*, ażeby wszyscy członkowie mogli bywać na posiedzeniach komisyi 52óch. Wniosek ten został w końcu znaczną większością odrzucony. — Podług regulaminu sejmowego ma być komisya petycyjna co miesiąc nanowo obierana; z tego powodu naznaczono wybór jej na jutro. — Kwestyę, czy podział izby na 9 sekcyi przez losowanie ma nastąpić już teraz czy dopiero poźniej, rozstrzygnięto odłożeniem na poźniej ze względu na deputowanych siedmiogrodzkich, którzy po największej części jeszcze nie przybyli. — Rezultat wyboru komisyi dziewięciu jest następujący: Deak, hr. Andrassy, Tisza, Ghyczy, Eötvös, Klauzal, Csengery, Apponyi i Szentkiralyi.

Na posiedzeniu sejmu *czeskiego* z 6go b. m. interpelował *Wolfram* prezesa komisyi względem podziału powiatów, dlaczego odnośne sprawozdanie nie zostało jeszcze przedłożone. *Herbst* (zastępca prezesa) powiada, że sprawozdanie to zostało już podane do druku. — Z powodu rehabilitacyi *Gregera* stało się koniecznem odesłanie sprawozdania wydziału krajowego względem wyboru Gregera do komisyi z 9 członków dla spiesznego zdania sprawy. Izba uchwaliła to odesłanie. Potem zakończono obrady nad krajowym zakładem dla obłąkanych, i wysłuchano dodatkowych sprawozdań komisyi budżetowej.

Francya.

Paryż, 4. marca. *(Posiedzenie ciała prawodawczego.)* Na wczorajszem posiedzeniu ciała prawodawczego paragraf adresu, odnoszący się do sprawy mexykańskiej, był na porządku dziennym. Na żądanie ministra stanu Rouhera, nie było jednak rozpraw właściwych; paragraf przyjęto tymczasowo pod pewnemi zastrzeżeniami. P. Rouher zrobił uwagę, że na kwestyę mexykańską z dwojakiego stanowiska zapatrywać się wypada, ze stanowiska stosunku Francyi do Mexyku i do Stanów zjednoczonych. W ostatnim tym względzie z powodu wielkiego oddalenia nastąpiła przerwa w wzajemnej korespondencyi dyplomatycznej, z tego powodu rząd życzy sobie odroczenia rozprawy, do której w ciągu obecnej kadencyi wszelka jeszcze będzie sposobność.

Picard uznał, iż odroczenie było na czasie, chciał jednak, ażeby wypuszczono z adresu cały paragraf odnoszący się do Mexyku. W tym samym duchu przemawiał Segris. Nie można wotować paragrafu, dopóki nie będą dostatecznie znane wszystkie stosunki, które na niego wpływają.

Minister stanu Rouher uznał trafność tej uwagi, sądził jednak o ukończeniu wyprawy mexykańskiej, wspomnianem w mowie tronowej, izba jednak zdanie swoje wyrzec musi, ażeby nie zostawić luki w adresie, zastrzegając sobie poźniejszą dyskusyę nad prowadzeniem wyprawy mexykańskiej i nad stosunkami z stanami zjednoczonemi.

Po przymówieniu się Buffeta z zapytaniem, czyli w czasie właściwym wolno będzie izbie wyrzec wspólne zdanie swoje, minister stanu oświadczył, iż chociaż pytanie to jest przedwczesne, to jednak rozprawy nad budżetem nastręczą izbie najlepszą sposobność do wyrażenia zdania swego.

Po krótkich uwagach Picarda paragraf przyjęty został z zwykłem zastrzeżeniem.

Na wczorajszem posiedzeniu ciała prawodawczego przyjęty został paragraf dodatkowy, odnoszący się do spraw duńskich, większością 238 głosów przeciwko 14. Izba przeszła następnie do §. 4 odnoszącego się do Algeryi. Lanjunais krytykował nowe reformy, jakie Cesarz zaprowadził w organizacyi kolonii afrykańskiej, a mianowicie faworyzowanie krajowców ze szkodą elementu francuzkiego, przytaczając wiele przypadków, w których kolonistom francuzkim lub mieszkańcom metropoli, zdaniem jego, odmawiano wszelkiej obrony ich osób i własności. Jenerał Allard, jako komisarz rządowy, odpowiedzieć ma na tę krytykę w najbliższem posiedzeniu.

Rosya.

(Konfirmacya wyroku przez Główno dowodzącego wojskami okręgu warszawskiego.) Dymisyonowany z 21. pułku muromskiego piechoty, J. C. W. Wielkiego Księcia Wacława Konstantynowicza, kapitan Skąpski, w wytoczonej przed sądem wojennym sprawie okazał się winnym znajdowania się w bandzie buntowników i dowodzenia osobiście w ciągu dwóch dni tąż bandą, która pod jego dowództwem miała utarczkę z wojskami. Za te przestępstwa, Skąpski pozbawiony został rang, orderów i wszelkich praw stanu i zesłany do ciężkich robót w jednej z twierdz syberyjskich.

(Instrukcya co do sprzedaży gruntów w zachodnich guberniach.) 1) Dla zachęcenia urzędników pochodzenia rosyjskiego wojskowych i cywilnych do służby w zawodzie cywilnym w guberniach zachodnich, i dla skłonienia tychże do pozostawania tamże w urzędowaniu, a innych zasługujących na zaufanie osób również rosyjskiego pochodzenia, do stałego w tym kraju osiedlenia, przeznaczone zostały na sprzedaż takim osobom bez licytacyi grunta skarbowe położone w tych guberniach, nie zajęte na uposażenie włościan rządowych i innej klasy ludzi, jako też dzierżawy, dobra

i nieruchomości miejskie, na skarb zajęte. *Uwaga:* Bez licytacyi nie będą sprzedawane skonfiskowane dobra i nieruchomości miejskie, na których ciaża długi i pretensye w sumie przewyższającej taksę ustanowioną w art. 8 niniejszej instrukcyi. 2) Z niezajętych gruntów, dzierżaw i dóbr uformowane będą z rozporządzenia ministerstwa dóbr rządowych, cząstki dwojakiego rozmiaru: 1) od 300 do 600 dies. i 2) od 600 do 1000 dies., lub wyżej sposobem wyjątkowym. Na takież cząstki podzielone zostaną dobra skonfiskowane. 3) Do cząstkowych posiadłości wcielone będą znajdujące się w nich zabudowania gospodarskie i realności, jako to: młyny, karczmy, fabryki saletry i wapna, cegielnie i inne zakłady do wyrabiania płodów wiejskich, oraz ta zwane rudnie surowcu i żelaza.

Księstwa Naddunajskie.

Bukaraszt, 1. marca. *(Różne wiadomości.)* Trzeźwiejsza część ludności, którą nieoszołomiła destytucya Księcia Kuzy, oczekuje, że w krótce przybędą do Bukaresztu komisarze wielkich mocarstw, wraz z wojskiem obcem, dla uregulowania prawnie i ostatecznie kwestyi obsadzenia tronu Multan i Wołoszczyzny, razem połączonych lub rozdzielonych. Jest nadzieja, że aż do tej chwili utrzyma się spokojność i porządek, które dotąd nigdzie zakłócone nie były. — Zaprowadzenie gwardyi narodowej jest faktem postanowionym, przynajmniej minister spraw wewnętrznych oświadczył to tłumowi ludu, który z chorągwiami i muzyką miasto przebiegał, żądając uformowania gwardyi narodowej. Wątpić jednak można ażeby przez takową instytucyę, dającą broń w ręce ludu wprawdzie dobrodusznego ale surowego i ciemnego, bespieczeństwo własności i życia należycie bronione były. W każdym razie zaprowadzenie gwardyi narodowej daje całemu ruchowi w Księstwach charakter rewolucyjny i nie przyczyni się do usunięcia nieufności, z którą mocarstwa zwykły zapatrywać się na każdy ruch w półwyspie bałkańskim.

Książę Kuza przed wyjazdem swym z Cotroceni widzieć się chciał z jenerałem Golesco, członkiem namiestnictwa, z ministrem wyznań religijnych Rosettim, którzy obadwa należą do stronnictwa ultra liberalnego, i z prezesem rady ministrów, Janem Ghiką. Powiedział im, mniej więcej, te słowa: „mamy wszyscy ten sam cel, różnimy się tylko w wyborze środków. Dziś jak i w dniu mego wyboru, naród wolę swoję uczynił faktem, każdy więc co wielki ten akt wspierać nie będzie, jako zdrajca uważany być winien.“ Na samym zaś wyjeździe z Cotroceni Kuza napisał do jenerała Golesco list tej samej treści, który „Romanul“ ogłosił. List ten opiewa jak następuje: „Z wolnej własnej woli oświadczam uroczyście, że w obecnych okolicznościach i cokolwiek stać się może, każdy Rumun co według sił swoich nie przyczyni się do wypełnienia woli narodowej według zasady przez wielkie ciała polityczne przyjętej, jest zdrajcą.“ Trudno przypuścić żeby Kuza ustne to i pisemne oświadczenie robić miał jedynie dla tego, żeby wyjazd jego nie tamowano. Przypuścić można i owszem, że Kuza pragnąc mówić z ultraliberalnymi członkami obecnego rządu, starając się w ostatniej chwili o względy stronnictwa ultraliberalnego, nie stracił nadziei odzyskania tronu za pomocą tegoż stronnictwa, które go przed siedmią laty na tron wyniosło. Kuza liczy może, nie bez pewnego podobieństwa do prawdy, na kłopoty w jakich kraj znajdować się będzie przy obsadzeniu tronu na nowo, tudzież na wypadki jakie sprowadzić może powstanie ludności chrześciańskiej na bałkańskim półwyspie, od kilku lat już przygotowane.

Tygodnik Bukarescki „La Voix de la Roumounie“ ogłosił pismo Księcia Kuzy do jenerała Golesco, z żądaniem ażeby Kuza opuścić mógł kraj w najkrótszym czasie. Pismo to, w zgromadzeniu prawodawczem odczytane opiewa jak następuje:

Panie jenerale! Gdy rząd już jest ukonstytuowany, sądzę przeto, iż nie ma powodu sprzeciwienia się memu wyjazdowi.

Wiesz dobrze, jenerale, że jako Książę panujący, podzielałem zawsze zasadę przy ciele prawodawczem proklamowaną, iż według zdania mojego, tylko Książę obcego rodu zabezpieczyć może przyszłość Rumunii.

Uważam za zbyteczne dodać, że jako Książę panujący pracowałem zawsze nad urzeczywistnieniem tego życzenia, tudzież, że jako Książę Rumuński teraz jak dawniej wszystko uczynię dla jego spełnienia.

Zważywszy obecne okoliczności pragnę, panie jenerale, kraj najspieszniej opuścić.

Niech żyje Rumunia!

Dnia 12. (24.) lutego 1866.

Alexander Kuza.

Pester Correspondenz pisze, iż Kuza ma zamiar wydać memoryał, w którym oświadczy, iż chociaż zrzeczenie się tronu Rumunii było na nim wymuszone, byłby jednak bez przymusu z własnej woli zrezygnował, gdyby ztąd spodziewać się było można podniesienia narodu, którego interes przedewszystkiem leży mu na sercu, nie chciałby albowiem stać na zawadzie interesowi i pomyślności kraju.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym). **Kradzież.** Ignacy **Gudz** z Jamelny, 55 l., stanu wolnego, obrz. rz. kat., już 5 razy karany za kradzież, który w kilka dni po wyjściu z więzienia, skradł w Janowie w listopadzie z. r. z zamkniętego miejsca rzeczy wartości 9 złr., których część znaleziono u niego, skazany został d. 6. b. m. na 5 lat ciężkiego więzienia, (prokuratorya proponowała 7 lat) i przyjął wyrok z widocznem zadowoleniem, (prezyd. radzca sądu kraj. p. Kolasiński, oskarż. zast. prok. państwa p. Lidl, obrońca p. adw. kraj. Dr. Rapaport).

(Kolegium doktorów medycyny) w Wiedniu na posiedzeniu w d. 5. b. zajmowało się zbadaniem aparatu, który w ostatniej wojnie amerykańskiej był używany do przenoszenia rannych, zwłaszcza tych, którym kule pogruchotały nogi. Aparat ten nie jest wcale skomplikowany, a przytem łatwy do użycia. Dr. Langer, wynalazca tego aparatu, który właśnie powrócił z Ameryki, zapewnia, że aparat okazał się bardzo praktycznym.

(Kasa oszczędności w Tarnowie) a właściwie prezydujący w wydziale kasowym tej instytucyi, adwokat kraj. p. Józef Stojałowski obrażony prez ulotne „Gadura“ i „Padalec“ wydawane w Tarnowie w grudniu z. r. wytoczył proces autorowi odnośnych artykułów p. Kazimierzowi Jakubowskiemu. W tamtejszym c. k. sądzie obwodowym odbyła się dnia 21. i 22. z. m. rozprawa ostateczna w tym procesie i p. K. Jakubowski skazany został za obrazę honoru na 8 dni aresztu lecz przeciw wyrokowi założył rekurs.

(Bitka.) W Olszanicy w powiecie Halickim, d. 26. z. m. włościanin Wasyl Tyńców poniósł śmierć w bitce z drugim włościaninem.

(Złodzieje przytrzymani.) We Lwowie, w nocy z 4. na 5. b. m. złodziej dostał się po drabinie na strych domu przy ulicy grodeckiej, związał rozwieszoną tam bieliznę i schodził z nią na dół. Lecz zaledwie stanął na ziemi, policyant będący na patrolu przytrzymał go i odstawił do policyi.

Dnia 5. b. m. o godzinie 7. wieczorem organa policyi postrzegły na placu Gołuchowskich dwóch ludzi, którzy dawali sobie znaki złodziejskie przyglądając się ludziom wychodzącym z pewnej kamienicy. Nakoniec jeden z nich zawołał „zinder“ (teraz); wówczas policyanci przybliżyli się i aresztowali obu. Poznano w nich złodziei już kilkakrotnie karanych, którzy prawdopodobnie mieli zamiar zakraść się do jednego z pomieszkań i czekali tylko na oddalenie się domowników.

(Pożary.) W **Pauszówce** w powiecie Jazłowieckim, dnia 17. z. m. w nocy spaliła się stodoła włościańska ze zbożem. Szkoda wynosi 300 złr. w. a. Ogień miał być podłożony.

W **Budzanowie** dn. 1. b. m. w nocy spaliła się stodoła. Szkoda wynosi około 50 złr. Ogień miał być podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i hadnel.

Lwów, 1. marca. *(Ceny mięsa wołowego.)* Z tutejszych przemysłowców profesyi rzeźnickiej następujący podali na bieżący miesiąc najniższe ceny 1 ℔ mięsa wołowego:

a) Dla ludności *chrześciańskiej:* Berl *Pordes* (l. 345 m.) od 10 do 25 c., Fischel *Stark* (l. 574²/₄) od 10 do 22 c., Berisch *Schrenzel* (l. 18 m.) od 12 do 25 c., Józef *Pordes* (l. 448¹/₄) od 10 do 26 c., Kissel *Berdach* (l. 574³/₄ od 12 do 25 c.

b) Dla ludności *izraelickiej*, wszystkie gatunki miesa: Jossel *Sonnenschein* (l. 331 m.) od 16 do 20 c., Józef *Mayer* (l. 426³/₄) i Wolf *Hass* (l. 423²/₄) po 16 c., Wolf *Flachs* (l. 114³/₄) po 14 c.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca lutego 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Sambor		Drohobycz		Komarno		Tarnopol		Trembowla		Grzymałów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacka											
Mec pszenicy . . .	4	25	4	.	4	25	3	95	4	.	3	77
„ żyta .	3	10	3	18	3	10	2	70	2	94	2	58
„ jęczmienia .	1	85	2	14	2	10	2	10	2	16	2	16
„ owsa . . .	1	20	1	20	1	5	1	15	1	17	1	7
„ hreczki . .	.	.	3	25	2	75	2	70	2	37	2	37
„ kukurudzy .	.	.	3	45	.	.		.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	1	40	1	36	1	20	1	20	1	22	.	97
Cetnar siana	.	68	.	.	.	90	1	30	.	.	1	22
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.		.		.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	6	60	9	.	8	.	.	.	7	.
„ „ miękkiego	3	65	4	75	7	50	7	.	.	.	6	.
Funt mięsa wołowego	.	10	.	8		8		14	.	9		8
Mas okowity		48	.	55	.	.	.	52	.	66	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 7. marca. *Sürgöny* donosi, że Jego Mość Cesarz ofiarował ewanielickiemu zakładowi sierót w Peszcie 500 zł. w. a.

Temeszwar, 7. marca. Książę Kuza przybył tu dziś z małżonką i dworem, i udaje się jutro w dalszą podróż do Wiednia.

Paryż, 7. marca. Zebranie się konferencyi w sprawie Księstw Naddunajskich przewleka się dla nieobecności p. Budberga. Minister Drouyn de Lhuys przyjmował znanego patryotę rumuńskiego pana Bratiano. — Ciało prawodawcze przyjęło poprawkę względem Kolonii przeciw wnioskowi komisyi 141 głosami przeciw

93. — *Avenir national* mówi o nowych rokoszach wojskwych w Hiszpanii. — Monitor wieczorny donosi: Karam, którego najnowsze propozycye były podstępne, został pobity przez wojska gubernatora Libanu; Karam ratował się ucieczką, wojska jego są rozproszone.

Kopenhaga, 7. marca. Komitet izby ludu rady państwa, który zajmował się ocenieniem wniosku o podwyższenie pensyi dla odprawionych urzędników z Księstw Szlezwiku i Holsztynu, przyjął jak słychać na dniu 5. b. m. wniosek rządu. Mniejszość komitetu pragnie odroczenia tej kwestyi, dopokąd Księstwa nie zapłacą. Następca tronu wyjechał wczoraj za granicę.

Szanghai, 9. lutego. Nienfejowie napadają wsie w okolicy Harkowa; zamieszkali tam Europejczycy gotują się do odporu.

Nowy York, 24. lutego. W rocznicę urodzin Washingtona odbywały się w całym kraju zgromadzenia ludu, które oświadczały się za polityką prezydenta Johnsona. Jonson oświadczył stanowczo w mowie mianej w Washingtonie, że nie odstąpi od swojej polityki wyrażonej w proteście przeciw bilowi o biórach wolnych ludzi, i ganił ostro przywódźców partyi radykalno-republikańskiej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. marca.

Hotel George: PP. Hr. Baworowski Włodz., z Strusowa. — Hr. Komarnicki Ad., z Konotop. — Obertyński Henr., z Cieląża.
Hotel angielski: Mochnacki Tyt., z Tyśmieniczan.
Pod tygrysa: Bem Józef, z Manajowa. — Prevot Leon, z Stanimirza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. marca.

PP.: Hr. Tarło Adam, do Polski. - Skarzyński Er., do Alexandrowic.— Siedlecki Jan, do Krakowa. — Swierzawski Alex., do Szczepiatyna. — Trzciński Józef, do Hanowic. — Mierzyński Raf., do Baryłowa. — Czarnikowski K., do Leszczyniec. — Czarnikowski Józef, do Kipciarki.

TEATR.

Dziś (prze. pol.) **„Dla miłego grosza,“** komedya w 4 aktach p. Apolona Korzeniowskiego. Po raz pierwszy. Pierwszy występ p. Miłowskiego.
Jutro (przed. niem.) **„Wie gefält Ihnen meine Braut“**, komedya w 1 akcie; **„Strohwitwer“**, krotochwila ze śpiewami w 1 akcie, po raz pierwszy; **„Schöne Galathea“**, operetka w 1 akcie. Na korzyść p. Klary *Mejo*.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	321.76	+ 3.4	91.9	zachodni	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	321.86	+ 4.4	91 9	półn.-zach.	„	mgła
10.god.wiecz.	322.24	+ 3.8	91 8	„	„	pochumrno

Kurs Lwowski.

Dnia 8 marca.		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	83	4	90
Dukat cesarski	„ „	4	85	4	92
Półimperyał zł. rosyjski	„	8	43	8	52
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	56	1	59
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	62	12	62	88
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	65	26	66	10
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	63	58	64	38
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	62	83	63	60
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	155	42	158	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. marca	zlr.	kr.
5% Metaliki	60	85
5% pożyczka narodowa	63	25
Losy z 1860 roku	79	15
Akcye banku wiedeńskiego	734	—
„ „ kredytowego	142	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	20
Srebro	102	10
Dukat pojedyńczy	4	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	56.50	56.60
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	62.75	62.90
od kwiet. do paźd. po 5%	62.75	62.90
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.—	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	60 30	60.40
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.40	60.50
dtto. po 4½%	53.25	53.75
dtto. „ 4%	47 50	48.—
dtto. „ 3%	35.50	36.—
dtto. „ 2½%	30.—	32.—
dtto. „ 1%	11 90	12.—
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	144 50	145.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143 —	144.—
Przez. do wyl. z r. 1854	74.50	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po .00zł.	78 80	78.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87.80	88.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	72.80	73.—
Renty Como po 42 lir. aust.	16 —	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	55.—	57.—
„ „ „ 4½%	53.—	53.50
„ „ „ 4%	47 —	47.50
„ „ „ 3½%	40 —	40.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	53.—	55.—
„ „ „ 2¼%	48.—	49.—
„ „ „ 2%	43.-	43.50
„ „ „ 1¾%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ „ „ 4½%	—.—	—.—
„ „ „ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych.	pien.	towar.
Obligacye indemn. 5% za 100 zł. Niższej Austryi	80.—	81.—
Wyż. Aust.	80.50	81.—
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	79.50	80.50
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86.—
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	65 50	66.75
Banatu Tem.	63 50	64 50
Kroacyi i Slawonii	67.—	69.—
Galicyi	62 75	64 —
Siedmiogrodu	60.50	61.50
Bukowina	62.75	63.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	62.50	63.—
Banat Temesz.	62.—	62.30
Lomb. wen. poż. z r. 1850	84.—	86.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.-
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

Banku narodowego	730 —	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	142.30	142 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	551 —	554 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	71.—	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1532 —	1534.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	163 40	163 60
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	165.—	166.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	117.—	117 50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	155.—	155.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	72.—	73 —
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	138.50	139.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	107 —	107.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 —	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	670. —	680. —
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	250.—	260.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	120.—	125 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	450.—	452.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	210.—	214.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	375 —
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254 —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	90.80	91.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.65	86.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	62 —	63.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73.50	73 75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97.—
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.50	70 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	101.—	103.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	89.—	90 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	82.—	84.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	79.—	80.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	77.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	—.—	80.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76 —	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	83 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	91.50
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.50

6. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	113 75	114.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	79.50	80.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48 50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	78.—	80.—
Salma „ 40 „ „	26.50	27.—
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	24.—	24.50
St. Genois „ 40 „ „	20.75	21.25
Windischgrätza 20 zł. „	15 50	16.—
Waldsteina 20 „	18.75	19 25
Keglevicha 10 „	13.25	13 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	86.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	85.90	86 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	86.—	86 20
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.50	76 60
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	102 30	102 75
Lugdun za 100 fr.	40.75	40 75
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	40 75	40.80
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	4.91	4.92
dtto. pełnej wagi	4.91	4 92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 21	8 23
Rosyjski imperyał	8.40	8.42
Talar związkowy	1.53	1.53½
Srebro	101 90	102.—

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński. Z c. k. galic. drukarni rządowej.